



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudce Josefa Straky a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **Mgr. P. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 28. 11. 2023, č. j. 064533/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda byly splněny důvody pro zastavení řízení o žádosti o udělení souhlasu s odnětím ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) a zda se předmět podané žádosti ve skutečnosti netýká již dříve posouzeného záměru.

Shrnutí průběhu správního řízení

2. Dne 5. 3. 2023 žalobce požádal Městský úřad Beroun (dále jen „městský úřad“) jakožto orgán ochrany ZPF o udělení souhlasu s trvalým odnětím zemědělské půdy o výměře 59,23 m² ze ZPF za účelem realizace *stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů X* (dále souhrnně jen „záměr“).
3. Městský úřad usnesením ze dne 14. 4. 2023, č. j. MBE/30800/2023/ZP-SyH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), správní řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V odůvodnění uvedl: *„žádost se stala zjevně bezpředmětnou, neboť se jedná o umístění (osazení) fotovoltaických panelů na budovu, což je záměrem nevyžadujícím souhlas orgánu ochrany ZPF s odnětím zemědělské půdy ze ZPF dle § 9 zákona. Umístěním fotovoltaických panelů na budovu nedojde k dotčení zemědělské půdy. Souhlas s odnětím vyžaduje budova, na které mají být fotovoltaické panely osazeny, což dle příloh podání ze dne 19.02.2022 (č.j. MBE/11367/2022/ŽP- HaL, sp.zn. 00612/2022/ŽP), na které se žadatel odkazuje, má být rekreační objekt „NOVOSTAVBA CHATY X“. Pro stavbu rekreačního objektu („NOVOSTAVBA CHATY X“) o výměře 59,23 m² na pozemku pare. č. 667/2 v katastrálním území Vráž u Berouna, byl již vydán souhlas s odnětím zemědělské půdy ze ZPF dne 22.03.2022 pod č.j. MBE/17154/2022/ZP-SyH. Jak sám žadatel [tj. žalobce – pozn. soudu] uvádí, jedná se o stejnou výměru i stejné umístění, stejné podmínky výstavby.“*
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání s tím, že souhlas s odnětím půdy ze ZPF má být podle § 21 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně ZPF“) vydán formou rozhodnutí. Záměr je stavbou podle § 79 odst. 2 písm. v) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2024 (dále jen „stavební zákon“), která nepodléhá povolení stavebního úřadu. To však neznamená, že by záměr nevyžadoval souhlas s odnětím půdy ze ZPF. Odvod za odnětí půdy ze ZPF dosud nebyl žalobci stanoven.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 11. 2023, č. j. 064533/2023/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný uvedl, že závazné stanovisko ze dne 22. 3. 2022 bylo vydáno jako podklad pro žádost o společné povolení chaty, kterou městský úřad jakožto stavební úřad rozhodnutím ze dne 30. 5. 2022, č. j. MBE/37052/2022/VYST-KrS, pravomocně zamítl [ve spojení s potvrzujícím rozhodnutím žalovaného 22. 8. 2022, č. j. 104079/2022/KUSK (dále jen „rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2022“)]. Žalovaný se zcela ztotožnil se závěrem městského úřadu, že z hlediska ochrany ZPF je záměr totožný se stavbou chaty. Řízení tak bylo možné zastavit i podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, tedy pro překážku řízení podle § 48 správního řádu, případně též podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce ve stanovené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti. Pro posouzení záměru není podstatné, zda záměr spadá do tzv. volného režimu podle § 79 odst. 2 písm. v) stavebního zákona. Tato skutečnost má vliv pouze na formu případného souhlasu s odnětím půdy ze ZPF, tedy zda tento souhlas bude vydán jako samostatné rozhodnutí podle § 67 správního řádu nebo jako závazné stanovisko podle § 149 správního řádu.
6. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce k Ministerstvu životního prostředí („dále jen „ministerstvo“) podnět k provedení přezkumného řízení. Ministerstvo neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení, neboť se zcela ztotožnilo se závěry žalovaného (viz sdělení ministerstva ze dne 16. 4. 2024, č. j. MZP/2024/210/660).

Jiná související řízení

7. Soudu je z předchozí rozhodovací činnosti známo, že se žalobce v minulosti správní žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2022, jímž byla zamítnuta jeho žádost o vydání společného povolení ke stavbě chaty. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2023, č. j. 51 A 63/2022-67, byla tato žaloba zamítnuta s tím, že správní orgány správně zjistily, že záměr žalobce na stavbu *chaty X* odporuje výškovým regulativům územního plánu. Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 6. 2024, č. j. 2 As 128/2023-39, který se s hodnocením krajského soudu zcela ztotožnil.
8. Přestože shora zmiňovaná věc vzešla z jiného řízení před jinými správními orgány (jednalo se o společné řízení před stavebním úřadem), je zde určitý významný přesah do nyní posuzované věci, jak bude vysvětleno dále (viz odst. 28-35 níže).

II. Obsah podání účastníků*Žaloba*

9. Žalobce předně rozporuje, zda žalovaný a městský úřad mohli zastavit řízení o jeho žádosti o odnětí ze ZPF v případě záměru spočívajícího ve výstavbě stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, což žalobce považuje za záměr ve volném režimu ve smyslu § 79 odst. 2 písm. v) stavebního zákona. Pokud bylo řízení zastaveno, je otázkou, dokdy je městský úřad povinen místo závazného stanoviska vydat rozhodnutí o odnětí půdy ze ZPF.
10. Jelikož je žalobce přesvědčen, že jde o záměr ve volném režimu nevyžadující nevyžaduje žádné povolení stavebního úřadu, a proto podle § 21 odst. 1 zákona o ochraně ZPF mělo být vydáno rozhodnutí. V této souvislosti má za to, že je třeba prověřit požadavek městského úřadu na předložení dokumentace záměru, k němuž se žádná dokumentace dle stavebního zákona nezpracovává. Žalobce navíc aktuálně neví, kam má uhradit jím vypočtený odvod za odnětí půdy ze ZPF, ani zda je tento výpočet správný.
11. Žalobce dále namítá, že správní orgány postupují nekompetentně. V dané lokalitě se nachází brownfield, tedy nejméně bonitní zemědělská půda. Žalobce v průběhu řízení odkázal na projektovou dokumentaci k chatě s tím, že dle územního plánu mohou být stavby fotovoltaických elektráren prováděny pouze na fasádách a střeších budov. Pokud se tedy záměr podobá chatě, není na tom podle žalobce nic divného. Žádost týkající se zamýšleného záměru však rozhodně není shodná s objektem chaty.
12. Žalobce rovněž namítá, že jeho žádost o společné povolení chaty byla vyřízena bizarně, což nasvědčuje klientelistickým vazbám úřednic a existenci korupčního prostředí. Proto žádá soud, aby za účelem náhrady způsobené škody procentuálně posoudil zavinění úředních osob na délce řízení.

Další vyjádření účastníků

13. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě setrvává na závěru, že zamýšlený záměr spočívá v umístění fotovoltaických panelů na budovu chaty. Žalobce se domáhal odnětí půdy ze ZPF pro účely stavby o shodné výměře, ke které již bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko ze dne 22. 3. 2022 s tříletou platností.
14. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které opakovaně zdůraznil, že zamýšlený záměr fotovoltaických panelů není totožný se stavbou chaty.

III. Posouzení věci soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
16. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nesdělili, že s tímto postupem nesouhlasí.
17. Žaloba není důvodná.

Skutečný předmět podané žádosti

18. Klíčový žalobní bod směřuje do otázky, zda správní orgány mohly zastavit řízení o žádosti o souhlas s odnětím ze ZPF, ve které žalobce uvedl, že odnětí požaduje pro záměr, který sám označil jako *stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů* ve smyslu § 79 odst. 2 stavebního zákona spadající do tzv. „volného režimu“, a to za situace, kdy bylo dříve vydáno kladné závazné stanovisko k záměru *chata X*.
19. Jak plyne z napadeného i prvostupňového rozhodnutí, správní orgány obou stupňů vycházely z úvahy, že žalobcův záměr označovaný jako *stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů X* je ve skutečnosti též jako záměr *chata X*, ke kterému bylo v minulosti vydáno kladné závazné stanovisko ze dne 22. 3. 2022. Již městský úřad poukázal na to, že žalobce i v případě žádosti o souhlas s odnětím ZPF pro realizaci „*stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů*“ (doplnění podkladů) odkazoval na projektovou dokumentaci k rekreačnímu objektu „*NOVOSTAVBA X*“. Ve skutečnosti se tak jedná o umístění (osazení) fotovoltaických panelů na budovu, k jejímuž záměru byl již souhlas s odnětím ZPF vydán (viz str. 2 prvostupňového rozhodnutí). Skutková zjištění městského úřadu posléze zopakoval i žalovaný, který shrnul, že „[s]právní orgán dospěl k závěru, že se z hlediska ochrany ZPF jedná o tentýž záměr. Odvolatel [tj. žalobce – pozn. soudu] nepředložil žádnou projektovou dokumentaci, kterou by bylo možné porovnat s projektovou dokumentací předchozího záměru. Odvolatel sám odkazuje na projektovou dokumentaci k předchozímu záměru“ (viz str. 4 napadeného rozhodnutí). Správní orgány obou stupňů tedy dospěly k závěru, že to, o čem žalobce žádá, již ve skutečnosti dříve obdržel v souvislosti s žádostí o schválení jinak označeného záměru situovaného na témže místě.
20. Soud s tímto hodnocením správních orgánů souhlasí, a to z následujících důvodů:
21. Žalobce sice ve svých podáních (jak v řízení před soudem, tak i ve správním řízení) konstantně opakuje, že žádost podaná v této věci se týká jiného záměru než dřívější žádost týkající se *chaty X*. S tím však soud nemůže souhlasit. Na straně jedné je sice pravdou, že žalobce svůj záměr označil jako *stavbu pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů X* a popsal jej tak, že se „*bude jednat o budovu, která bude mít fasádu i střechu a bude osazena fotovoltaickými panely*“ (viz žalobcovo podání ze dne 29. 3. 2023). Zároveň ale nelze přehlížet, že podklady, na které žalobce v průběhu řízení sám odkazoval a které připojil ke své žádosti ze dne 5. 3. 2023 (viz zejména výkres koordinační situace), jednoznačně poukazují na to, že budova, na které mají být fotovoltaické panely položeny, má být totožná právě s původním záměrem *chaty X*. Ta je totiž situována na zcela identickém místě jako projekt

chata X, který se nachází nejen na stejném pozemku (tj. na pozemku parc. č. 667/2), ale především i na stejné části tohoto pozemku o stejném půdorysu ve tvaru obráceného Y].

22. Uvedené nejlépe vynikne porovnáním výkresu koordinální situace, který předložil žalobcem ke své žádosti ze dne 5. 3. 2023, a výkresu s tímž označením, který městský úřad v průběhu správního řízení opatřil ze spisu, v němž v souvislosti s žalobcovým projektem *chata X* vydával závazné stanovisko ze dne 22. 3. 2022 – viz následující náhledy:

VÝKRES ZANONAMIZOVÁN

Výkres koordinální situace k záměru Stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů předložený žalobcem k jeho žádosti ze dne 5. 3. 2023

23. Z porovnání shora zobrazených podkladových dokumentů je patrné, že žalobce pouze vzal svůj původní projekt *chata X*, přejmenoval jej na projekt *Stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů* (resp. k tomuto dal pokyn pořizovateli dokumentace) a doplnil o instalaci fotovoltaických panelů, načež jej označil za zcela nový záměr a požádal pro něj souhlas s odnětím ze ZPF.
24. Soud ve své předchozí rozhodovací činnosti již opakovaně připomněl literární rčení, že „*když něco vypadá, plave a kváká jako kachna, bude to patrně kachna* (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 11. 2018, sp. zn. III. ÚS 4072/17) [podle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2024, č. j. 43 Af 21/2021-229, odst. 97, srov. též rozsudek ze dne 28. 3. 2024, č. j. 43 A 40/2022-34, odst. 31]. Lapidárně aplikováno na tento případ: To, že se na nějakou budovu nainstalují fotovoltaické panely, z ní ještě nedělá zařízení sloužící pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Žalobce sám odkazoval na totožnou projektovou dokumentaci, a je tak zřejmé, že se jeho záměr lišil toliko v tom, že hodlal nově na stěny chaty umístit fotovoltaické panely, což ovšem ze stavby rekreační chaty nečiní objekt pro výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů, byť ho tak žalobce v žádosti nazval. Soud konstatuje, že takovému postupu, jímž se žalobce zjevně snaží obejít původní zamítnutí jeho žádosti a který je zjevně v rozporu se smyslem a účelem územně plánovací regulace, nelze poskytnout ochranu.
25. Soudu se v kontextu předchozí rozhodovací činnosti ve věcech žalobce jeví pravděpodobné, že jádro problému započalo poskytnutím chybné předběžné informace od stavebního úřadu při Městském úřadě v Berouně. Zde má soud do určité míry pochopení pro žalobcovu rozhorčenost ohledně důsledků poskytnutí chybné předběžné informace, která byla založena na tom, že záměr *chata X* je v souladu s územním plánem obce Vráž u Berouna, což

VÝKRES ZANONAMIZOVÁN

S Výkres koordinální situace opatřený městským úřadem ze spisu, v němž souvislosti s žalobcovým projektem *chata X* vydával závazné stanovisko ze dne 22. 3. 2022

však nebylo správné posouzení, jak se následně ukázalo v průběhu povoleního řízení. V důsledku toho byla žalobci i navzdory jeho očekávání zamítnuta žádost o vydání společného povolení této rekreační chaty (viz věc řešená nejprve zdejším soudem pod sp. zn. 51 A 63/2022, a posléze NSS pod sp. zn. 2 As 128/2023). Žalobce přitom odmítl nést další náklady spojené s úpravou projektové dokumentace, a zjevně vnímal jako nespravedlivé, aby sám nesl náklady za zjevně nesprávné předběžné posouzení jeho záměru. Jak ovšem soud již ve věci projednané pod sp. zn. 51 A 63/2022 nastínil, zmiňované pochybení v souvislosti s poskytnutím předběžné informace nevylučuje případnou odpovědnost státu za náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem, a stejně tak není vyloučeno, aby byl původní projekt *chata X* upraven dle požadavků územního plánu obce Vráž (podrobněji viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 3. 2023, č. j. 51 A 63/2022-67, odst. 23). Žalobce se nicméně ani jednou z těchto cest nevydal. Naopak zvolil postup založený na snaze „schovat“ původní záměr pod něco jiného, než čím ve skutečnosti je. Žalobcem zvolená cesta však nemůže vést k úspěchu, protože při posuzování stavebních záměrů nejsou správní orgány vázány toliko tím, jak žadatel svůj záměr v žádosti nazve, ale posuzují jej podle jeho *skutečného obsahu*, tedy včetně informací obsažených v projektové dokumentaci.

26. Skutečný obsah žalobcova záměru přitom žalovaný i městský úřad nyní zhodnotili správně. Rozpoznali, že žalobce toliko opakovaně usiluje o vydání souhlasu s odnětím ze ZPF ve vztahu k záměru, o kterém bylo již dříve kladně pravomocně rozhodnuto, neboť k němu byl vydán souhlas ve formě závazného stanoviska ze dne 22. 3. 2022.
27. Pokud jde o platnost závazného stanoviska se souhlasem s odnětím půdy ze ZPF, ta je zákonem stanovena na tři roky od jeho oznámení žadateli (srov. § 10 odst. 7 zákona o ochraně ZPF). V případě závazného stanoviska ze dne 22. 3. 2022 je již jen s ohledem na datum jeho vydání zřejmé, že doba jeho platnosti neuplynula. Na tom nic nemění ani skutečnost, že v minulosti byla zamítnuta žalobcova žádost o vydání společného povolení na stavbu *chata X* (srov. odst. 7 a 24 výše), ve které bylo zmiňované závazné stanovisko použito jako podklad. Platnost závazného stanoviska ze dne 22. 3. 2022 tedy zanikne nejdříve uplynutím tří let od jeho oznámení žalobci.
28. Lze tedy shrnout, že v situaci, kdy měl žalobce k dispozici platné závazné stanovisko se souhlasem s odnětím ze ZPF, které bylo vydáno pro záměr *chata X*, který se obsahově – vzdor osazení fotovoltaickými články – shodoval s „novým“ záměrem označeným jako *stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů*, pak zde byla dána překážka věci rozhodnuté (*res administrata*) ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu, neboť se žalobcem nově požadovaný souhlas zjevně vztahoval k záměru, který byl z hlediska zájmů ochrany ZPF již závazně posouzen. Žalovaný i městský úřad proto postupovali správně, jestliže řízení o žalobcově žádosti zastavili.
29. Přestože byl nosný důvod pro zastavení řízení dovozený správními orgány správný, musí soud korigovat právní kvalifikaci uvedenou v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí.
30. Správní orgány obou stupňů totiž řízení o žalobcově žádosti zastavily pro to, že „*se stala zjevně bezpředmětnou*“. To je však nepřesné, neboť žádost se stává zjevně bezpředmětnou v případě, pokud až *v průběhu správního řízení* nastanou takové změny skutkových nebo právních okolností, pro které by kladné vyřízení žádosti již nemohlo mít pro žadatele žádný význam (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 10. 2010, č. j. 5 As 62/2009-68, ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79, ze dne 21. 4. 2022, č. j. 4 As 355/2021-41, odst. 20–21, a ze dne 12. 8. 2022, č. j. 8 As 142/2020-33, odst. 11). To však není případ nyní posuzované věci, ve které nedošlo

v průběhu správního řízení k žádné relevantní změně skutkových či právních okolností. Naopak zde od samého počátku existovaly okolnosti bránící vyhovět žádosti, neboť požadované odnětí ze ZPF se vztahovalo k již jednou posouzenému záměru, ke kterému již souhlas s odnětím vydán byl – třebaže v jiné než žalobce požadované formě. Z tohoto důvodu mělo být řízení o žádosti žalobce správně zastaveno *pro zjevnou právní nepřípustnost* podle § 66 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 45 odst. 3 správního řádu. Je pravdou, že zjevná právní nepřípustnost musí být zřejmá na první pohled bez výsledků dokazování či zjišťování (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 2 As 74/2007-55), na druhou stranu za překročení stanovené hranice se nepovažuje ověřování, zda o žádosti již nebylo rozhodnuto (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 365/2018-59, odst. 23, nebo ze dne 22. 1. 2014, č. j. 3 Ads 9/2013-51). Proto prověřovali-li žalovaný a městský úřad žalobcův záměr do té míry, aby mohli zhodnotit, zda se nejedná o již dříve přiznané právo či povinnost, nejedná se o takovou podrobnost věcného zjišťování, kterou by bylo nutno považovat za meritorní rozhodování. V daném případě se stále jednalo o rozhodování v mezích ověřování podmínky řízení (zde překážky věci rozhodnuté), jejíž byl skutečně důvodem pro zastavení řízení.

31. Řízení o žalobcově žádosti tudíž mělo být správně zastavováno podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, a nikoliv podle písm. g) téhož ustanovení. Soud tuto dílčí nepřesnost za vadu, kvůli které by bylo nutno napadené rozhodnutí rušit, neboť jediným výsledkem řízení po vrácení věci žalovanému by bylo opětovné zastavení řízení podle jiného ustanovení (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2024, č. j. 43 A 22/2023-54, odst. 39-41). Ostatně na otázku správnosti kvalifikace důvodu zastavení ani nemířil žalobní bod, podstatou žaloby byl naopak nesouhlas se zhodnocením záměru jako totožného se záměrem dřívějším.

Ostatní žalobní body

32. K žalobcově polemice ohledně formy souhlasu s odnětím půdy ze ZPF soud konstatuje, že konkrétní forma je závislá na tom, zda je souhlas udělován pro záměr nevyžadující povolení podle žádného právního předpisu, nebo zda je udělován jako podklad pro rozhodnutí vydávané podle jiného právního předpisu (typicky podle stavebního zákona). V prvním případě má souhlas s odnětím půdy ze ZPF formu samostatného správního rozhodnutí, ve druhém případě se jedná o závazné stanovisko podle § 149 správního řádu (srov. § 21 odst. 1 a 2 zákona o ochraně ZPF). O konečné výši odvodů za odnětí půdy ze ZPF přitom rozhoduje orgán ochrany ZPF až po zahájení faktické realizace záměru (§ 11 odst. 2 zákona o ochraně ZPF, srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2024, č. j. 51 A 25/2023-17, odst. 20–25). Pro nyní posuzovanou věc je ovšem podstatné, že záměr žalobce nebyl – i navzdory pokusu o jeho odlišné označení – novým záměrem nevyžadujícím povolení podle žádného právního předpisu [tedy ani podle § 79 odst. 2 písm. v) stavebního zákona], ale že se ve skutečnosti jednalo o týž záměr, který se žalobce v minulosti pokoušel povolit v samostatném povolovacím řízení, k němuž předkládal jako podklad souhlas ve formě kladného závazného stanoviska ze dne 22. 3. 2022 (podrobněji viz odst. 29-34 výše). Jelikož se nejednalo o žádný nový záměr ve volném režimu, je otázka vydání souhlasu s odnětím ze ZPF ve formě rozhodnutí nadále bezpředmětná.
33. Vytýkal-li žalobce správním orgánům celkovou délku řízení o jeho žádosti, soud upozorňuje, že samotná délka správního řízení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2024, č. j. 5 As 193/2023-29, odst. 16 a 17).

Soud navíc není oprávněn v tomto řízení jakkoli posuzovat a určovat míru zavinění konkrétních úředních osob na délce řízení.

34. Pro posuzovanou věc nejsou nijak relevantní ani závěry ministerstva při prověřování podnětu žalobce k provedení přezkumného řízení, který žalobce (logicky) podal až po vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je totiž podstatné, že v přezkumném řízení nebylo napadené rozhodnutí zrušeno, nedopadl tak předmět soudního přezkumu.
35. Pokud jde o polemiku žalobce s postupem správních orgánů ve společném řízení týkajícím se umístění a provedení stavby *chata X*, soud plně odkazuje na své rozhodnutí ve věci sp. zn. 51 A 63/2022 a na něj navazující rozhodnutí NSS 2 As 128/2023. V této věci již není prostor znovu přezkoumávat otázku přesahu hřebene či okapu chaty nad výškové limity stanovené územním plánem obce Vráž či se jinak zabývat okolnostmi souvisejícími s územně plánovací regulací daného území.
36. Pokud jde o tvrzení žalobce ohledně klientelismu a korupčního prostředí na městském úřadě, soud toto tvrzení nepovažuje za žalobní bod, neboť žalobce neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, kterými by blíže specifikoval svá podezření o ovlivnění průběhu správního řízení. Týmž způsobem soud hodnotí i žalobcův důkazní návrh na prověření způsobilosti úředních osob detektorem lži, navíc mu není zřejmé, jak by měl prokazovat skutečnost, ke které neplynou z tvrzení žalobce ani z obsahu spisu žádné relevantní indicie. Pouze pro úplnost soud dodává, že provádění odborného přezkušování úředních osob je zcela mimo jeho pravomoc.

IV. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
38. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 9. prosince 2024

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu